

MÉSZÁROS LÁSZLÓ

A tapasztalat költészete

Aforizmák

Ahol foltos a történelem, ott rongyos a jelen.

A szemek hamarabb nyílnak, mint a szájak.

A politikusok ritkán tévednek, mert gyakran hazudnak.

A történelem zsákutcáiból azért nincs kiút, mert tömve vannak.

Az is rokkant, akinek állandóan sántít a gondolatmenete.

Térden állva nem lehet önállóan gondolkodni.

A becsületes embert csak félreállítani lehet, de lefokozni nem.

A mitológia valósága: a Káosz megdöntéséhez mindig egy Zeusz kell.

Amióta a gyerekek nem járnak vasárnapi iskolába, azóta csupa hétköznapi dolgokat tanulnak.

Az ördögöket mindig más-más színnel festik a falra.

A rosszakaró olyan ember, akinek másra nem telik.

A mezítlábasokat már nem szorítja a cipő.

A bölcs királyok azért tartottak udvari bolondokat, hogy néha valami okosat is halljanak.

Amikor némelyek azt mondják, hogy „ma már tudjuk”, akkor azt is hozzá kellene tenniük, hogy „és vannak, akik már tegnap is tudták”.

Kulcsfeladatokat csak akkor lehet megoldani, ha nem tesznek lakatot az emberek szájára.

A szabad embert a gondolat úzi ki reggel az ágyból, a szolgát meg a fejelem.

Sok nagygyűlésről csak a nagy emberek hiányoznak.

Ha egyszer alapvető elvi változásokra van szükség, akkor talán az elvekről is beszélni kellene.

Jelentés a túlvilágról: semmi új a föld alatt!

A nagykutyanak elég egyet vakkantania.

Saját fej nélkül senki se áll meg a maga lábán.

Ha nem hull a manna, leesik a tantusz.

A nullák számokkal takaróznak.

A társadalmi rosták fordítva működnek: nem a kisebbek esnek lejjebb és a nagyobbak maradnak fenn, hanem a kisebbek másznak feljebb és a nagyobbak nem férnek át a lyukakon.

A lemaradást nem lehet behozni, az bent keletkezik.

Mindegy, hogy mit jelent a felirat, ha elcsúfítja a falat.

Az idő akkor is pénz, ha nincs.

A legtöbben még mindig úgy ejtik ki a demokráciát, hogy ki is köpik.

Ha ködös a múlt, romlanak a jelen látási viszonyai is.

Akinek nincs stílusa, annak többet kell stilizálnia.

A Föld gömbölyű: a természetet nem lehet a sarokba szorítani.

A legfüggetlenebb az akasztott ember.

Az is csak szolga, aki a körülményeknek van kiszolgáltatva.

A megvalósult eszmék már sose tiszták.

Szolgából nem lesz polgár.

A forradalmak is zárt ajtók mögött kezdődnek.

A fűszál nem panaszkodik a mostoha körülményekre: már egy csipetnyi földben is megkapaszkodik.

A természet azzal is védekezik, hogy pusztul.

A nagy gazembereknek mindig kitűnő az áttekintésük a kis gazemberekről.

Ott is csak kézzel írják alá az ítéletet, ahol lábbal tiporják a jogot.

Az élet útjain a jellem a legnehezebb málha.

A minőségi Európában nincsenek öröklakások.

Valami nincs rendben az emberi történelemmel, ha mindig csak disznóságok derülnek ki róla.

Éhbérért csak dolgozni lehet, de alkotni nem.

A bátor ember emelt fővel fél.

Nemcsak a futballistákra érvényes, hogy akit egyszer megvesznek, azt sokszor el is adják.

Vannak izmusok, amelyek már egy csöppet sem izmosak.

Minden alkotónak az Isten a közvetlen feljebbvalója.

A társadalmi nyitást a kulcspozíciókban kell elkezdni.

A demokrácia hosszan évelő növény: nem azok aratják, akik vetik.

A felnőtt abból nő ki, amiből mer.

A dogmatematika csak a négy alaplételemet ismeri.

A zsarnok kutyái emberhúson élnek: akkor is, ha két lábon járnak.

Az ellentmondásokat úgy oldjuk fel, hogy összekötjük.

A jólétben az a rossz, hogy hamar megszokja az ember.

Nem egy határozat csak a saját létét bizonyítja.

Ozsvald Árpád (1932–2003)

Bereck József (1945–2013)

Duba Gyula (1930)